

Yoel Kitabı və Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventist Kilsəsi - Beşinci Hissə

Nə Vaxta Qədər? Beşinci Möhür

Jeff Pippenger

2025-12-07

“Həmin zaman üçün işıq verildikdə” o, ya “qəbul edilir”, ya da “rədd edilir”. Işıq təqdim olunduqda həyata keçirilən ayrılma əbədi müjdənin işidir; bu, yalnız Allahın xalqının möhürlənməsini deyil, həm də buğda ilə əlaqə otlarının ayrılmasını ehtiva edir. Son sınaq və ayrılma prosesi 11 sentyabrda başladı; o zaman peyğəmbərlik sualı “nə vaxta qədər?” deyər soruşur və peyğəmbərlik cavabı “bazar qanununa qədər” olur. “Nə vaxta qədər” rəmzinin son xatırlanması Vəhy kitabında beşinci möhürdə tapılır.

Və O, beşinci möhürü açanda, mən qurbangahın altında Allahın sözü və tutduqları şəhadət naminə öldürülmüş olanların canlarını gördüm. Onlar uca səslə fəryad edib deyirdilər: “Ey Müqəddəs və Həqiqi Rəbb, nə vaxta qədər hökm etməyəcək və qanımızın qisasını yer üzündə yaşayanlardan almayacaqsan?”

Onların hər birinə ağ xələtlər verildi; və onlara deyildi ki, özləri kimi öldürüləcək olan həmd qulları və qardaşları da tamamlanincaya qədər bir az da dincəlsinlər. Vəhy 6:9–11.

Vəhy, “öldürülmüş olanların canları” tərəfindən verilən “nə vaxta qədər” sualının cavabını, papalıq şəhidlərinin ikinci qrupu tamamlandığı zaman gələcəkdə yerləşdirir. Bu, bazar günü qanunundan başlayır və məhz bu səbəbdən Bacı Uayt Vəhy kitabının on səkkizinci fəslini şəhidlərin ikinci qrupunun yerinə yetməsi kimi müəyyən edir. İlk beş ayədə iki “səs” vardır; birinci səs 9/11-i işarələyir, ikinci səs isə bazar günü qanunu zamanı kişiləri və qadınları Babildən çağırır çıxarır. Bacı Uayt beşinci möhürdəki “nə vaxta qədər” rəmzinə Vəhy on səkkizinci fəslin ilk beş ayəsi ilə eyniləşdirərək 9/11-dən bazar günü qanununa qədər olan xətti göstərir. Diqqət Allahın xalqının ayrılması və möhürlənməsi üzərində deyil, keçmiş tarixin şəhidlərini və bazar günü qanunu böhranı zamanı şəhid edilən, papalıq şəhidlərinin ikinci qrupunu təşkil edənləri qətlə yetirdiyinə görə papalığın mühakiməsi üzərindədir.

“Beşinci möhür açıldıqda, Vəhy alan Yəhya görüntüdə qurbangahın altında Allahın Kəlamı və İsa Məsihin şəhadəti naminə öldürülmüş olan cəmiyyəti gördü. Bundan sonra Vəhy kitabının on səkkizinci fəslində təsvir edilən səhnələr gəldi; burada sadıq və həqiqi olanlar Babildən çıxmağa çağırılırlar. [Vəhy 18:1–5, sitat gətirilmişdir.]” Manuscript Releases, cild 20, 14.

Beşinci möhürün şəhidlərini və Bazar günü qanunu böhranında tamamlanan gələcək və ikinci şəhidlər qrupunu müəyyən etdiyi digər parçadakı mətnə o deyir ki, həmin səhnələr “gələcəkdə olan bir zaman dövründə” baş verəcəkdi. Vəhy on səkkizin iki səsi “gələcəkdə olan zaman dövrünü” təmsil edir. Birinci səs başlanğıcda, 11 sentyabrda, ikinci səs isə Bazar günü qanunu zamanı eşidilir.

“Və O, beşinci möhürü açdığı zaman mən qurbangahın altında Allahın kəlamına və malik olduqları şəhadətə görə öldürülmüş olanların canlarını gördüm; və onlar uca səslə fəryad edib dedilər: Nə vaxta qədər, ey Rəbb, müqəddəs və həqiqi olan, yer üzündə yaşayanlar üzərində hökm etməyəcək və qanımızın qisasını almayacaqsan? Və onların hər birinə ağ libaslar verildi [Onlar pak və müqəddəs elan olundular]; və onlara deyildi ki, özləri kimi öldürüləcək həmqulluqçuları və qardaşları da tamamlanana qədər hələ bir az müddət dincəlsinlər’ [Vəhy 6:9–11]. Burada Yəhyaya həqiqətdə mövcud olan deyil, gələcəkdə müəyyən bir zaman dövründə baş verəcək olan səhnələr göstərilmişdi.

“Vəhy 8:1–4 sitat gətirilmişdir.” Manuscript Releases, 20-ci cild, 197.

Bacı Uayt ikinci şəhidlər qrupunun təşəkkülünün tamamlanmasını gələcəyə aid edir və digər parçada Vəhy 18:1–5-dən sitat gətirir; burada ilk üç ayədə bir səs, dördüncü və beşinci ayələrdə isə başqa bir səs müəyyən edilir. Birinci səs Nyu-Yorkun böyük binalarının yerlə-yeksan olduğu 11 sentyabrı işarələyir, ikinci səs isə Bazar günü qanunudur; həmin vaxt Allahın digər sürüsü Babilədən çağırılıb çıxarılır. İkinci parçada o, Vəhy kitabının səkkizinci fəslinə və ilk dörd ayəsinə istinad edir; burada yeddinci möhürün açılması müəyyən edilir, altın üzərindən götürülmüş kömürlərin yer üzünə atıldığı an təsvir olunur ki, bu da Pentikostla üst-üstə düşür; o zaman göydən od endi və şagirdləri nurlandırdı, necə ki, İlyasın on iki daşı nurlandırılmışdı və bu, şagirdlərin üzərinə enən od dilləri ilə təmsil olunmuşdu.

Nə Vaxta Qədər? Zəkəriyyə və Yəhya

“Nə vaxta qədər” 11 sentyabrdan Bazar qanununa qədər olan zaman dövrünün peyğəmbərlik rəmzidir; bu dövr Karmel dağının hekayəsində, 1840-cı ildən 1844-cü ilə qədər Millerçilərin tarixində, Musanın tarixində səkkizinci bələdən onuncu bələyə qədərki mərhələdə, beşinci möhürdəki şəhidlərin şahidliyində tipik şəkildə göstərilmişdir və Zəkəriyyada belə sual verilir: Allah yetmiş il Babiləndə olmuş Yerusəlimə nə vaxta qədər mərhəmət göstərəcək?

Sonra Rəbbin mələyi cavab verib dedi: “Ey Ordular Rəbbi, nə vaxta qədər Yerusəlimə və Yəhuda şəhərlərinə mərhəmət göstərməyəcəksən? Halbuki bu yetmiş il ərzində onlara qarşı qəzəblənmişən.”

Və Rəbb mənimlə danışan mələyə xeyirli sözlərlə və təsəlliverici sözlərlə cavab verdi.

Beləcə mənimlə danışan mələk mənə dedi: “Hayqırıb söylə: Ordular Rəbbi belə deyir: Mən Yerusəlim və Sion üçün böyük bir qısqanlıqla qısqanıram. Və arxayın olan millətlərə qarşı çox şiddətlə qəzəblənmişəm; çünki Mən yalnız azacıq qəzəblənmişdim, amma onlar fəlakəti artırmağa kömək etdilər. Buna görə Ordular Rəbbi belə deyir: Mən mərhəmətlərlə Yerusəlimə qayıtmışam; Ordular Rəbbi belə deyir, Mənim evim orada tikiləcək və Yerusəlim üzərinə ölçü xətti çəkiləcək. Yenə hayqıraraq söylə: Ordular Rəbbi belə deyir: Şəhərlərim rifahla yenə də yayılacaq; Rəbb yenə Sionə təsəlli verəcək və yenə Yerusəlimi seçəcək”. Zəkəriyyə 1:12–17.

Uayt bacı Zəkəriyyənin “yetmiş il”ini—qədim hərfi İsrailin hərfi Babilə əsarətdə olduğu yetmiş ili—538-ci ildən 1798-ci ilədək olan min iki yüz altmış illə birbaşa uyğunlaşdırır; bu müddət ərzində ruhani İsrail (xristianlar) ruhani Babilin (Roma Katolisizminin) əsarəti altında idi.

“Allahın yer üzündəki kilsəsi, bu uzun amansız təqib dövrü ərzində, sürgün dövründə Babilə əsir saxlanılan İsrail övladları kimi, həqiqətən də əsarətdə idi.” Prophets and Kings, 714.

1798-ci ildə, min iki yüz altmış ilin sonunda, Vəhy kitabının on dördüncü fəslində mələklər kimi təsvir olunan üç xəbərin birincisi gəlib çatdı. İkincisi 19 aprel 1844-cü ildə, üçüncüsü isə 22 oktyabr 1844-cü ildə gəlib çatdı. “Nə vaxta qədər” sualı ilə simvollaşdırılan tarix 11 sentyabrdan bazar qanununa qədərdir və həmin zaman dövrü Adventizmin başlanğıcında, 11 avqust 1840-cı ildən 22 oktyabr 1844-cü ilədək davam edən Miller hərəkətində əvvəlcədən tipoloji şəkildə göstərilmişdi. Həmin dövr Vəhy gətirən Yəhya tərəfindən onuncu fəsildə simvolik surətdə təsvir olunur; orada Yəhya ağzında şirin olan, lakin mədəsində acılaşan kiçik kitabı yeyir.

Göydən eşitdiyim səs yenə mənimlə danışdı və dedi: Get, dənizin və yerin üzərində duran mələyin əlində açıq olan kiçik kitabı götür. Mən də mələyin yanına gedib ona dedim: Kiçik kitabı mənə ver. O isə mənə dedi: Al və onu ye; o, qarnımı acı edəcək, lakin ağzında bal kimi şirin olacaq. Mən də kiçik kitabı mələyin əlindən götürüb yedim; o, ağzımda bal kimi şirin idi; və onu yeyən kimi qarnım acı oldu.

Və mənə dedi: “Sən yenə bir çox xalqlar, millətlər, dillər və padşahlar önündə peyğəmbərlik etməlisən.” Vəhy 10:8–11.

Yəhyanın təsvir etdiyi tarix udulan kitab ilə təmsil olunur, çünki udma Millerçilərin bu xəbəri anlamağa başlamasını və həmin xəbəri bəyan etməkdə keçirdikləri təcrübəni təmsil edirdi. Buna görə də, bu tarix ortaya qoyulduqdan dərhal sonra Yəhyaya yenidən peyğəmbərlik etməli olduğu bildirildikdə, müəyyən edilən peyğəmbərlik 1840-dan 1844-ə qədər olan tarixi ifadə edir. Yəhyaya bildirilir ki, Millerçi tarixi, yəni 1840-dan 1844-ə qədər olan tarix, Adventizmin son dövrünün tarixində təkrarlanır. Yəhyaya yenidən peyğəmbərlik etməli olduğu deyilən kimi, ona məbədi ölçməsi də bildirilir.

Mənə əsaya bənzər bir qamış verildi; mələk durub dedi: Qalx və Allahın məbədini, qurbangahı və orada ibadət edənləri ölç. Amma məbəddən kənarda olan həyəti kənarda qoy və onu ölçmə; çünki o, millətlərə verilmişdir; müqəddəs şəhəri qırx iki ay ayaq altında tapdalayacaqlar. Vəhy 11:1, 2.

1844-cü il 22 oktyabrdan sonra Adventizmə verilən iş, Yəhya tərəfindən məbədi ölçmək və ya qurmaq kimi təsvir edilmişdir; bu, Zəkəriyyada irəli sürülən vədə uyğun idi ki, “Yerusəlim üzərinə yenidən bir ölçü xətti uzadılacaqdır”; çünki Rəbb “yenə də Yerusəlimi seçəcəkdir.” Millerçi Adventizmin Filadelfiya hərəkəti ilə Adventizmin başlanğıcında təmsil olunan tarix, yüz qırx dörd minin Filadelfiya hərəkəti ilə Adventizmin sonunda təkrarlanır. 1844-cü il 22 oktyabrın böyük məyusluğu zamanı “yeddinci mələyin səsinin günləri” kimi təsvir olunan bir zaman dövrü başladı.

Lakin yeddinci mələyin səsi eşidiləcək günlərdə, o çalmağa başlayanda, Allahın sirri başa çatacaqdır; necə ki, O bunu Öz qulları olan peyğəmbərlərinə bəyan etmişdir. Vəhy 10:7.

İkinci yayın İslam zaman peyğəmbərliyinin məhz Millerçilərin 11 avqust 1840-cı il ərəfəsində əvvəlcədən bildirdikləri kimi yerinə yetdiyi zaman bu xəbər Millerçilər üçün şirin idi. Bu xəbər 22

oktyabr 1844-cü ilin böyük məyusluğunda qarında acı oldu. Yəhya 1840-dan 1844-ə qədər olan tarixi təsvir etməyi başa vuran kimi, ona həmin şeyi bir daha etməli olduğu, yəni yenidən peyğəmbərlik etməli olduğu bildirilir. Sonra ona Qüdsü ölçməsi deyilir və o bunu etdikdə, Rəbbin Qüdsü seçməsi barədə Zəkəriyyənin peyğəmbərliyi ilə uyğunlaşmış olur. 22 oktyabr 1844-dən etibarən peyğəmbərlik tarixi “yeddiinci mələyin səsinin günləri” kimi təmsil olunur. Yeddiinci mələyin (üçüncü vay) xəbərinin (səsinin) “günləri”, Məsihin ilahiliyinin yüz qırx dörd min olmalı olan bəşəriyyətlə daimi şəkildə birləşdiriləcəyi bir zaman dövrünü təmsil edir. Bu iş 1863-cü il üsyanı ilə ləngidildi və 11 sentyabrda yeddiinci mələyin çalması (üçüncü vay) yenidən səslənməyə başladı.

Müqəddəs tarixdə Rəbb Öz adını orada qoymaq üçün Yerusəlimi seçdi və Onun “adı” Onun xasiyyətidir. Zəkəriyyə Yerusəlimə və Siona istinad edərək belə deyir: “Mən Yerusəlim və Sion üçün böyük qısqanlıqla qısqanıram”, və sonra da: “Rəbb hələ Siona təsəlli verəcək və hələ Yerusəlimi seçəcək.” Sion, “Təsəlliverən” olan Müqəddəs Ruhu qəbul etdiyi zaman təsəlli tapır. Müqəddəs Ruhun təsəllisi 9/11-də, Məsihin dirilməsindən sonra Atası ilə görüşdən enib şagirdlərin üzərinə nəfəs verməsinə uyğun olaraq başladı. Müqəddəs Ruhun təzahürü Pentikost günündə çox böyük dərəcədə artdı. Həmin mövsüm ilk məhsul təqdiminin dirildilməsi ilə başladı və Pentikostun ilk məhsul təqdimi ilə sona çatdı; o zaman bütün dünya bu xəbəri eşitdi.

Təsəlli verin, təsəlli verin xalqıma, — deyir sizin Allahınız. Yerusəlimin qəlbinə danışın və ona car çəkin ki, onun cəfası başa çatmışdır, təqsiri bağışlanmışdır; çünki bütün günahlarına görə Rəbbin əlindən ikiqat almışdır. Yeşaya 41:1, 2.

Yüz qırx dörd min nəfər “onların təqsiri bağışlandığı” zaman möhürlənir. Bu, bazar günü qanunundan dərhal əvvəl baş verir; onlar Pentikostda şagirdlərin təmsalını daşdığı kimi, Müqəddəs Ruhun ölçüsüz tökülüşünü qəbul edərkən Pentikostal ilk məhsul təqdimatı kimi ucaldırılırlar. 11 sentyabrda başlayan yağışın çiləməsi bazar günü qanunu zamanı tam bir tökülüşə çevrilir. Tarixdə, 11 sentyabrın ilk məhsul təqdimatından bazar günü qanunundakı ilk məhsul təqdimatına qədər, yüz qırx dörd min nəfər möhürlənir və bazar günü qanunundan möhlətin bağlanmasıadək bayraq kimi ucaldırılmaq üçün bir təqdimat olaraq hazırlanır. Həmin tarix Vəhy on səkkizinci fəslin Babilin süqutunu elan edən ilk üç ayəsi ilə təmsil olunur; bu, “ikiqatlanma”nı təmsil edən bibliya rəmzidir.

Bundan sonra mən göydən enən başqa bir mələk gördüm; onun böyük ixtiyarı var idi və yer onun izzəti ilə nurlandı. O, qüvvətli səslə ucadan fəryad edib dedi: Böyük Babil yıxıldı, yıxıldı və cinlərin məskəni, hər murdar ruhun sığınacağı, hər murdar və nifrətəlayiq quşun qəfəsi oldu. Çünki bütün millətlər onun zinakarlığının qəzəb şərabından içmiş, yer üzünün padşahları onunla zinakarlıq etmiş, yer üzünün tacirləri isə onun lüksünün bolluğu sayəsində varlanmışlar. Vəhy 18:1–3.

Müqəddəs Yazılar boyunca ifadələrin və ya sözlərin ikiqat işlədilməsi son günlərdə Babilin süqutunun kamil şəkildə yerinə yetməsinə təmsil edir. Bu, bir şeyin sonunu həmişə onun başlanğıcı ilə göstərən Alfa və Omeqanın nişanəsidir. Babilin iki süqutu Nimrod və Belşassar olaraq təmsil edilir. Nimrod Babilin başlanğıcı idi, o vaxt o, sadəcə Babel idi. Nimrodun süqutu Belşassarın süqutunu təmsil edirdi və ikinci mələyin, habelə Vəhy on səkkizinci fəslin mələyinin xəbəri budur ki, Babilin başlanğıcında Nimrodun süqutu sonda Belşassarın süqutunu təmsil edirdi; çünki Alfa və

Omeqa bir şeyin sonunu həmişə onun başlanğıcı ilə göstərir.

Nimrodun qülləsi onun süqutunun rəmzi kimi yıxıldı və o, 11 sentyabrda Əkiz Qüllələrin süqutunu təmsil edirdi. Belşassarın süqutu divardakı yazı idi; bu, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin birinci padşahlığı olan Babilin yetmiş illik hökmranlığının sonunu qeyd edirdi və beləliklə, Yeşaya iyirmi üçün simvolik “bir padşahın günlərinə görə yetmiş il” ifadəsinin sonunda, 1798-ci ildən Bazar qanununa qədər Birləşmiş Ştatların tarixini təmsil edən dövrdə, Birləşmiş Ştatların süqutunu da təmsil edirdi. Belşassarın divardakı yazısı, Bazar qanunu zamanı kilsə ilə dövlətin ayrılığı divarının süquta uğradığı anı təmsil edir; məhz həmin nöqtədə Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığı sona çatır, necə ki, Belşassar da elə həmin gecə öldürüldü. Divardakı əl yazısı Konstitusiyada kilsə ilə dövlətin ayrılığı divarını devrən yazılmış qanundur.

9/11-dən Bazar qanununa qədər və bundan sonra insan probationunun bağlanışına və son yeddi bələnin vaxtınadək təmsil olunan “tarix”, Allahın Kəlamında ifadələrin və ya sözlərin ikiqatlaşdırılması ilə simvolizə edilən tarixi dövrüdür. Həmin dövrdə Müqəddəs Ruh tökülür; bu tökülüş 9/11-dən Bazar qanununa qədər çiləmə ilə başlayır, daha sonra isə tam tökülüş baş verir. Müqəddəs Ruh, Məsih tərəfindən, gəlidiyi zaman Allahın xalqına hər şeyi göstərəcək olan “Təsəlliverici” kimi təqdim edilmişdir.

Lakin Təsəlli verən, yəni Müqəddəs Ruh, Ata Onu Mənim adımla göndərəcək; O sizə hər şeyi öyrədəcək və sizə dediyim bütün şeyləri xatirinizə gətirəcək. Yəhya 14:26.

Müqəddəs Ruh yüz qırx dörd min nəfərə həm “qızıl yağ”, həm də “yağış” olan, eləcə də “Təsəlliverici” olan vasitəsilə çatdırılır. “Təsəlliverici” kimi təqdim edildikdə, Müqəddəs Ruh Müqəddəs Ruhun xüsusi bir təzahürünü müəyyənləşdirir.

Allahın xalqı Müjdənin tələblərini yerinə yetirdikləri zaman həmişə Müqəddəs Ruh qəbul etmişdir; lakin həqiqi müqəddəs oyanış dövrlərində, “əvvəlki illərdə olduğu kimi”, korporativ bədən üçün Müqəddəs Ruhun xüsusi təzahürü zamanı, Müqəddəs Ruh Təsəlliverən kimi təqdim olunur. Daha mühüm olan budur ki, korporativ bədən yaddaşı Təsəlliverən tərəfindən hərəkətə gətirilir, çünki O, “hər şeyi” onların “yadına salır”. Bu, həmin təzahürdə iştirak edən insanların həqiqi təcrübəyə malik olduqlarını təsdiqləyir; çünki Müqəddəs Ruh onların zehnin fəaliyyətində iştirak edir, zira O, “hər şeyi yadınıza salarkən” düşüncə prosesinə təsir göstərir.

İnsan yaddaşı hökm, zəka, ağıl və vicdan kimi digər tərkib hissələrlə birlikdə insanın ali təbiətini təşkil edir; həvari Pavel bunu “ağıl” adlandırır. Bu ali təbiət ya cismani ağıldır, ya da Məsihin ağılıdır.

Çünki cismani düşüncə Allaha qarşı düşmənçilikdir; zira o, Allahın qanununa tabe olmur və, həqiqətən də, ola bilməz. Romalılara 8:7.

Çünki Rəbbin aqlını kim bilmişdir ki, Ona öyüd versin? Lakin bizdə Məsihin ağılı vardır. 1 Korinfililərə 2:16.

Aşağı təbiət, yaxud cismani təbiət, “canın giriş yolları” olan hisslərlə əlaqəli sinir, duyğu və hormonal sistemlərdən ibarətdir. Yuxarı təbiət aşağı təbiət üzərində hökmranlıq etmək üçün təyin

edilmişdir və bu səbəbdən qala kimi təsvir olunur; qala isə daim hisslər (aşağı təbiət) tərəfindən hücumla məruz qalır və bu hücumlar qalaya aparan giriş yolları vasitəsilə qalaya qarşı edilir. Yuxarı təbiətin qalası daxilində bir komanda mərkəzi vardır, yaxud Bacı Uaytın adlandırdığı kimi, sitadel. Sitadel məbəddəki Ən Müqəddəs Yerdir; məbəd iki əsas hissəyə bölünmüşdür. Həyat cismani təbiətdir, yaxud aşağı təbiətdir, və həyatə daxil olmaq, yaxud həmçinin qanı Müqəddəs Yerə keçirmək üçün pərdə və ya örtükdən keçmək tələb olunurdu. Həyat pərdələrlə əhatə olunmuşdur.

Bizim üçün pərdənin, yəni Öz bədəninin içindən keçən, yeni və diri bir yolu təqdis etmişdir. İbraniyə 10:20.

Müqəddəs məkan iki hissəyə bölünür: həyat və müqəddəs yer. Müqəddəs yer də, yüksək təbiət kimi, öz növbəsində iki hissəyə bölünür. Yüksək təbiət iki sahəyə ayrılır. Bu sahələrdən biri Müqəddəs yer, digəri isə Ən Müqəddəs yer kimi təmsil olunur. Müqəddəs yer bəşəriyyətin fəaliyyət göstərməsi üçün zəruri olan zehni fəaliyyətləri təmsil edir, lakin Ən Müqəddəs yer Allahla insanın görüşdüyü sahədir. Ən Müqəddəs yer Allahın taxt otağıdır və dönmüş olanlar Məsihlə birlikdə səmavi yerlərdə əyləşdirilmişlər.

Bizi də birlikdə diriltdi və Məsih İsada səmavi məkanlarda birlikdə oturtdu. Efeslilərə 2:6.

Ayə bir neçə ayə əvvəlki, lakin tamamilə eyni fikir axını daxilində olan bir hissədən götürülmüşdür; orada İsa səmavi məkanlarda əyləşmişdir, Onun xalqı da eynilə belədir.

Onu Məsihdə icra etdi: Onu ölümlər arasından dirildib səmavi aləmlərdə Öz sağında oturtdu. Efeslilərə 1:20.

Məsih və Onun xalqı birlikdə Ən Müqəddəs Yerdə oturmuşdur. Məsih dirildildi və sonra göylərdəki yerlərdə oturdu, Onun xalqı da qaldırılıb Ən Müqəddəs Yerin taxt otağında oturdulmuşdur. Pavel qeyd edir ki, altıncı ayədə qaldırılmış olanlar əvvəlki ayədə günahdan dirildilmiş olanlardır.

Biz günahlarda ölü ikən belə, bizi Məsihlə birlikdə diriltdi, (siz lütfə xilas olmusunuz) və bizi Onunla birlikdə qaldırdı, Məsih İsada səmavi məkanlarda birlikdə oturtdu. Efeslilərə 1:5, 6.

Efeslilərə məktubdakı parçanın kamil yerinə yetməsi, Vəhy on birinci fəsildəki iki şahiddir; onlar dirildilir və sonra bir bayraq kimi göyə qaldırılırlar—lakin həm də səmavi məkanlarda oturdulmaq üçün. Ən Müqəddəs Yerdə bu iki şahid bəşəriyyəti Allahın birbaşa hüsurunda təmsil edir və orada oturmaq üçün onların haqq qazandırılması hər birinin sahib olduğu nişandır. Həmin nişan Allahın möhürüdür və Allahın möhürü insanın ilahi ilə bir olduğunu bildirir; bu möhür isə onunla təmsil olunur ki, Təsəlliçi, yəni Müqəddəs Ruh, onların ali təbiətinin “Ən Müqəddəs Yeri”ndə məskunlaşır. Ən Müqəddəs Yer Allahın taxt zalıdır; burada ilahi və bəşəri olan birləşir və bu, ali təbiətinə həm ilahiliyin, həm də bəşəriyyətin birlikdə oturduğu bir Ən Müqəddəs Yer daxil olan insan məbədini təmsil edir.

“Müəlli”nin tökülməsi yüz qırx dörd minin möhürlənməsidir və bu, xilas tarixində bir dəyişiklik göstərir, çünki həmin vaxt kilsə mübariz kilsədən zəfər çalmış kilsəyə çevrilir. Həmin vaxt o, yüz qırx dörd minin Laodikiya hərəkətindən yüz qırx dörd minin Filadelfiya hərəkətinə keçir. Həmin

vaxt o, yeddinci kilsənin təcrübəsindən altıncı kilsənin təcrübəsinə keçir və altıncı kilsə Millerçilər idi. Filadelfiya adlı altıncı kilsənin, Millerçi hərəkət tərəfindən yerinə yetirildiyi kimi, peyğəmbərlik xarakteristikası budur ki, o, heç vaxt bir kilsə olmamışdı. O, yalnız 1856-cı ilə qədər bir hərəkət idi; həmin vaxt Uaytların hər ikisi bu hərəkəti Laodikiya kimi müəyyən etdilər. Yeddi il sonra hüquqi kilsə təşkil olundu.

Bazar günü qanunu zamanı xilas baxımından baş verən dəyişiklik, Məsihin Baş Kahin kimi taxta çıxmasının başlanğıcını qeyd edən Pentikost günündə baş vermiş xilas baxımından dəyişikliklə əvvəlcədən təmsil olunmuşdu.

“Pentikost tökülüşü Səmanın Xilaskarın taxta çıxarılmasının başa çatdığını bildirməsi idi. O, Öz vədinə uyğun olaraq, göydən Müqəddəs Ruhü Öz davamçılarının üzərinə göndərmişdi ki, bu da Onun kahin və padşah kimi göydə və yerdə bütün hakimiyyəti qəbul etdiyinin və Öz xalqı üzərində Məsh Olunmuş Olanın məhz O olduğunun nişanəsi idi.” Həvarilərin İşləri, 38.

Bazar günü qanunu zamanı son yağış yüz qırx dörd minin üzərinə ölçüsüz şəkildə töküldükdə, bu, mübariz Kilsənin sona çatdığını və zəfər çalmış Kilsənin gəlib çatdığını bildirən “Səmanın xəbəri” olacaqdır. Yuxarıdakı məbəddə Məsihin Əllinci gün bayramında təqdis olunması, bazar günü qanunu zamanı yüz qırx dörd minin məsh edilməsini rəmzləşdirir.

Məsihin Məsh Olunmuş Olan şəxsiyyət olduğunu müəyyənləşdirən “Pentikostal” tökülmə, Onun göydəki inauqurasiya mərasimində məsh olunmasını təmsil edirdi, lakin O, vəftizi zamanı da məsh olunmuşdu. Onun vəftizi (9/11)-dən Pentikosta (Bazar qanunu) qədər olan dövr, həmçinin vəftizindən üç il yarım sonra Onun həqiqi ölümü, dəfni və dirilməsi ilə də (ilk məhsul bayramı) yenidən təmsil olunur. Buna görə də 9/11 həm Onun vəftizində, həm də dirilməsində təmsil olunur. Onun simvolik dirilməsi və Onun hərfi dirilməsi hər biri Pentikostla başa çatan iki peyğəmbərlik xəttinin başlanğıcını işarələyir. Hər iki tarixçə ilk məhsul təqdimatının dirilməsi ilə başlayır.

Lakin indi Məsih ölülər arasından dirilmişdir və yuxuya gedənlərin ilk bəhrəsi olmuşdur. Çünki ölüm insan vasitəsilə gəlirdi kimi, ölülərin dirilməsi də insan vasitəsilə gəldi. Çünki Adəmdə hamı öldüyü kimi, Məsihdə də hamı dirildiləcəkdir. Lakin hər kəs öz sırasında: ilk bəhrə Məsih, sonra isə Onun gəlişində Məsihə məxsus olanlar. 1 Korinfililərə 15:20–23.

Məsihin dirilməsi zamanı O, “Pentikost mövsümü”nin başlanğıcını göstərən ilk məhsul təqdimidir; bu mövsüm Pentikostun ilk məhsul təqdimisi ilə sona çatır. Məsihin dirilməsi arpadır, buğda isə “sonra” “Onun gəlişində Məsihə məxsus olanlar”dır. Məsihin dirilməsinin “sonra”sı “Onun gəlişində Məsihə məxsus olanlar”dır; beləliklə, bu, Pentikostda toplanmış o üç min canın təmsil etdiyi kimi, dünyanın sonunda sadıq canların son yığımını təmsil edir.

Ayə həmçinin dirilmədən ölüm baxımından bəhs edir. Ölüm Adəmlə başladı və bütün insanlar üzərinə keçir, lakin bu, “nizam” daxilində baş verir. Həvarilərin İşləri kitabında Peter qeyd edir ki, o zaman Yoel kitabı yerinə yetirilərkən, insanlar Təsəlliverənin hüsurundan tərəvət zamanları gəldikdə günahlarının silinməsi üçün onları hökmə əvvəlcədən göndərməli idilər. Məsih o vaxt günahı silmək üçün hökm kitablarına baxmırdı, çünki hökm hələ on səkkiz yüz ildən artıq gələcəkdə idi.

“Hər kəs öz sırasında” ifadəsinə istinad Adəmlə başlayır və beləliklə, dirilərin fərahlıq zamanları gələndək, Adəmdən etibarən ölümlərin mühakiməsini müəyyən edir. Son yağış gəldikdə, mühakimə ölümlərdən dirilərə keçir. Ayənin təmsil etdiyi zaman dövründə (Məsihin dirilməsindən Pentikosta qədər), arpanın ilk bəhrələrindən buğdanın ilk bəhrələrində, yağış dirilərin mühakiməsi zamanı yağır və yağış yağdıqca, yağışın təmsil etdiyi xəbər buğdanı darneldən ayırır. Pentikost olan bazar qanununda buğda artıq darnellə qarışıq olmur və iki yellədilən çörəkdən ibarət ilk bəhrə buğda təqdimatı qaldırılır. 11 sentyabrdan bazar qanununadək olan təmizlənmə prosesi Malaki üçüncü fəsildə də təmsil olunur; orada Əhdin Elçisi levililəri təmizləyir və həmçinin saflaşdırır və bunu “od” vasitəsilə edir. “Od” Pentikostda od dilləri ilə təmsil olunduğu kimi, bir xəbərin rəmzidir. Nəzərdən keçirilən tarixdə, Pentikostun ilk bəhrələri ilə təmsil olunan iki yellədilən çörək olan yüz qırx dörd min nəfəri hasilə gətirən bu iki sinfin ayrılması tamamilə bişirilməli idi; çünki günahın bir nişanəsini özündə daşıyan yeganə təqdimat onlar idi.

O iki yellədilən çörək mayalı idi və maya günahın rəmzidir. Həmin maya Əhdin Elçisinin saflaşdırıcının odu ilə təmsil olunan soba odunun içində məhv edildi. Yeşaya iyirmi yeddinci fəsildə 11 sentyabrda başlanan və onun “şərq küləyinin günü” adlandırdığı bir mübahisəni müəyyən edir. Bu parça öyrədir ki, İsrailin günahlarının kəffarəsi məhz həmin mübahisə vasitəsilə verilir. “Mübahisə” həqiqi son yağış xəbəri ilə mövcud olan bütün digər saxta son yağış xəbərləri arasındadır. Xəbər “od”dur və “od” Əhdin Elçisinin saflaşdırmaq və təmizləyib arıtmaq üçün istifadə etdiyi vasitədir. Son yağış xəbəri üzərindəki mübahisə bazar günü qanununda yüksəldilən Pentikostun ilk məhsulu olan buğda təqdimindən mayanı çıxarır. Yüz qırx dörd min nəfər Pentikostun ilk məhsulu olan buğda təqdimidir; onlar Onun qanının bəraəti və öz şəhadətlərinin təqdisi ilə qalib gəlirlər, çünki təqdis edən Kəlam olsa da, bunu yalnız kəlam bir xəbər kimi çatdırıldıqda edir. Xəbərin təqdim olunması yüz qırx dörd min nəfərin yaşamasına imkan verir, saxta son yağış xəbərinin təqdim olunması isə ölüm doğurur.

Onlar Quzunun qanı və öz şəhadətlərinin sözü ilə ona qalib gəldilər; və ölüm bahasına belə öz canlarını sevmədilər. Vəhy 12:11.

Yüz qırx dörd min nəfər Məsihi, Onun qalib gəldiyi kimi qalib gəlməkdə izləyir, çünki peyğəmbərlik baxımından onlar Məsihi izləyirlər.

Bunlar qadınlarla murdarlanmamış olanlardır; çünki onlar bakirədirlər. Bunlar Quzunun hara gedirsə, Onun ardınca gedənlərdir. Bunlar insanlar arasından satın alınmış, Allaha və Quzuya həsr olunmuş ilk məhsuldurlar. Vəhy 14:4.

Burada, Vəhy on dördüncü fəslin dördüncü ayəsində, yüz qırx dörd min nəfər “ilk bəhrələr” olaraq təqdim edilir. Onlar həmçinin “bakirələr” olaraq təqdim olunur və ilham bizə bildirmişdir ki, Matta iyirmi beşdəki on bakirə məsəli Adventist xalqının təcrübəsini təsvir edir. Onlar təkcə “bakirələr” deyillər, həm də “qadınlarla murdarlanmamışdılar”, çünki yüz qırx dörd min nəfəri meydana gətirən sınaq və ayrılma prosesi, yüz qırx dörd min ilə “bütün” yalan dinlər arasında bir fərq yaratmışdır. “Bunlar” Quzunun hara getsə, Onun ardınca gedirlər və ilk bəhrə təqdimləri olaraq onlar Məsihə Onun ölümündə, dəfnində və dirilməsində tabe olmalıdırlar.

Vəhy kitabının on birinci fəslinin on birinci ayəsində, nişan olaraq ucaldılmalı olan iki şahid əvvəlcə öldürülür, sonra isə üç gün yarım içində, Məsihdə olduğu kimi, ilk bəhrə təqdimatı olaraq dirildilirlər. O ilk bəhrə təqdimatı ki, olmuş və olan Məsihdir, əhdin qanının tökülməsini də əhatə edirdi ki, Laodikiya təcrübəsi ilə müflisləşmiş olanlar satınalınsın. Bir ayədə, (dördüncü ayədə) yüz qırx dörd minlə əlaqədar peyğəmbərlik nurunun müxtəlif xətlərinə dair bu qısa xülasənin hamısı bəyan edilmişdir. Və bu, ecazkar sayıcı Palmoninin əli ilə Vəhy 144-də bəyan edilmişdir. Müqəddəs Yazıda ikiqatlıq axırıncı yağışın tarixini təmsil edir və axırıncı yağış Allahın xalqı üzərinə Təsəlliverənin töküldüyü yer və zamandır.

Dağlar üzərində müjdə gətirənin, sülhü elan edənin ayaqları necə də gözəldir; xeyir müjdəsini gətirənin, xilas elan edənin; Siona: “Sənin Allahın hökmranlıq edir!” — deyənin! Gözətçilərin səslərini ucaldacaqlar; birlikdə nəğmə oxuyacaqlar; çünki Rəbb Sionu yenidən bərpa etdiyi zaman onlar bunu öz gözləri ilə görəcəklər. Ey Yerusəlimin viran yerləri, sevincə gəlin, birlikdə nəğmə oxuyun; çünki Rəbb Öz xalqına təsəlli verdi, Yerusəlimi satın aldı. Rəbb bütün millətlərin gözü önündə Öz müqəddəs qolunu açdı; yer üzünün bütün ucları Allahımızın xilasını görəcək. Çıxın, çıxın, oradan ayrılın, murdar şeyə toxunmayın; onun içindən çıxın; pak olun, ey Rəbbin qablarını daşıyanlar. Yeşaya 52:7–11.

Sion H6726, “gözəçarpanlıq hissi; monumental və ya yolgöstərən sütun: – əlamət, başlıq, yol nişanı” mənasını verən H6725 ilə eynidir. Sion yüz qırx dörd minin bayrağının rəmzidir və həmin parçada onlar artıq son yağışı almışlar, çünki onlar artıq sülhün müjdəsini nəşr etmiş və təqdim etmişlər. Bu həqiqətə eyni dərəcədə xas olan budur ki, onlar “göz-gözə” görürlər; bu isə Pentikost günündəki şagirdləri təmsil edir, çünki Pentikostdan əvvəlki on gün birlik dövrünü təmsil edir. Rəbb “etmişdir”, (keçmiş zamanı təmsil edərək) müjdə gətirənlər üçün artıq üç işi yerinə yetirmişdir. O, “öz xalqına təsəlli vermiş”, “Yerusəlimi satın almış” və “bütün millətlərin gözü önündə müqəddəs qolunu açmışdır.”

O, 11 sentyabrda Öz xalqına “təsəlli verdi”; bu, Malaki kitabının üçüncü fəslində bəhs olunan və O Öz müqəddəs qolunu “bütün millətlərin gözü önündə” açıq göstərməklə təmsil edilən ilk bəhrə təqdimlərinin bayrağını qaldırdığı Bazar günü qanunu zamanı yekunlaşan sınaq prosesinin başlanğıcını qeyd etdi. O, yüz qırx dörd mini təsəlli edir, satın alır və ucaldır. 11 sentyabrda O, təsəlli verir və Öz xalqını satın aldığı, sonra isə onları bir bayraq kimi ucaltdığı paklanma prosesinə başlayır; yaxud Malakinin dediyi kimi, “Yəhuda və Yerusəlimin təqdimatı” “qədim günlərdə olduğu kimi” “Rəbbə məqbul olar.”

Və O, gümüşü saflaşdırın və təmizləyən kimi oturacaq; Levi oğullarını təmizləyəcək və onları qızıl və gümüş kimi saflaşdıracaq ki, onlar Rəbbə salehliklə təqdim olunan bir təqdim gətirsinlər. O zaman Yəhuda və Yerusəlimin təqdimatı qədim günlərdə olduğu kimi, əvvəlki illərdə olduğu kimi Rəbbə xoş olacaqdır. Malaki 3:3, 4.

“nə vaxta qədər” məsələsinə dair mülahizələrimizi növbəti məqalədə yekunlaşdıracağıq.

“‘Onun vələsi əlindədir və O, xırmanını tamamilə təmizləyəcək, buğdasını isə anbara yığacaq.’” Matta 3:12. Bu, təmizlənmə vaxtlarından biri idi. Həqiqət sözləri vasitəsilə saman buğdadan ayrılırdı. Tənbehi qəbul etmək üçün həddən artıq məğrur və özünə saleh olduqlarına,

təvazökarlıq həyatı sürməyi qəbul etmək üçün isə dünyanı həddən artıq sevdiklərinə görə, çoxları İsadən üz döndərdi. Bu gün də çoxları eyni şeyi edir. Canlar bu gün də, Kapernaumdakı sinaqoqda olan həmin şagirdlərin sınaqdan keçirildiyi kimi, sınaqdan keçirilir. Həqiqət ürəyə çatdırıldıqda, onlar görürlər ki, həyatları Allahın iradəsinə uyğun deyil. Onlar özlərində köklü bir dəyişiklik zərurətini görürlər; lakin özünü inkar tələb edən işi üzərlərinə götürməyə hazır deyillər. Buna görə də günahları üzə çıxarılanda qəzəblənirlər. Onlar, şagirdlərin İsadən ayrılıb, ‘Bu ağır sözdür; buna kim qulaq asa bilər?’ deyə gileyləndikləri kimi, inciyib gedirlər.”
The Desire of Ages, 392.